

Refleksjonsbrev for september, avdeling Regnbuen

I september har vi sett at konstruksjon har blitt en større og større del av avdelingen og barnegruppen. Gymsalen har blant annet blitt et nytt rom for oss etter at vi satte i gang prosjektet. Det har blitt til en stor hinderløype hvor gulvet er lava! Hvor vi bygger, løper og vi redder hverandre hvis de havner i lava! Barna trekker seg inn i den lange tunellen og later som at de er lava-monstre og fanger de som havner i lavaen. Lavahinderløypen opplever vi at skaper rom for et fellesskap

mellom barna; den er et språk som er felles, og som det ser ut som om de har skapt seg noen felles regler rundt. Alle kan delta, og alle kan bidra på sin måte. Samtidig ser vi at materialene i gymsalen nå åpner opp for mer konstruksjon. De tar i bruk de metodene vi ser på avdelingen og bruker de inne i gymsalen. De bygger ulike hus i forskjellige kroker, og skaper sin egen lille landsby. Vi opplever at barna møtes på tvers av satte lekegrupper, og finner en felles interesse gjennom det å faktisk bygge sammen.

Vi har også begynt å leke litt med tanken å visualisere tankene våre. På atelier fikk barna i oppgave å lage en arbeidstegning til en vulkan de senere skulle lage. Vi så tidlig at barna hadde ulike erfaringer med vulkaner, og ulike tanker om hvordan en vulkan skulle være. Felles for alle var at de ble dypt konsentrerte med engang oppdraget var i

gang. De jobbet med hver sine tegninger, men delte ikke tankene sine med de rundt. Etter at alle hadde tegnet spurte den voksne om vi kunne ta en runde hvor alle presenterte sin egen tegning. De fikk et nytt oppdrag hvor de først skulle bruke et minutt på å bare se på tegningen sin. De skulle gjøre seg noen tanker om hva de hadde tegnet, og hvordan de så for seg at sin vulkan skulle være. For noen ble det å bare se på sin egen tegning utfordrende, mens andre satt i dyp konsentrasjon. Ett barn brukte fingrene sine til å «tegne» over det han allerede hadde tegnet mens det så ut som han tenkte for seg selv. Det så ut til at det å bruke den taktile sansen i samspill med tankene gjorde det lettere for barnet å kunne sette ord på hva de ulike strekene hadde av betydning. Når de skulle dele hva de hadde tegnet hadde dette barnet klare tanker om hva han hadde laget – han hadde tegnet en vulkan som sprutet eplejuice, og det var verdens beste

eplejuice. Da de andre barna hørte disse tankene begynte flere å ta blyanten fatt og tegne inn grønne streker på sin egen tegning – for de hadde også en eplejuice vulkan! Hvert barn som fortalte utvidet det første barnet sin tegning.

Vi ser at den lille konstruksjonskroken i gangen vår har blitt en samlingsplass når barna ønsker å bygge. De samler ulike materialer og skaper ulike verdener, tårn, hjem og alt mellom himmel og jord. Vi opplever at det har blitt til en plass hvor de setter seg ned, oppdager roen og skapergleden på en annen måte enn når de bygger i resten av avdelingen. Vi opplever at konstruksjonsmaterialer ofte kan bli en del av et “meningsfullt møte” hvor det å kunne skape noe sammen, og skape noe som de kan enes om er med på å utvikle

vennskap på tvers av satte grupper. Gjennom udefinerte materialer og gjenbruksmaterialer kan vi gi barna rom for å utforske sin egen kreativitet i møte med noe ukjent. Vi ønsker at barna gjennom prosjektet skal få erfaringer med ulike teksturer, størrelser, materialer og former. I prosjektet skal vi også følge barnas interesser, og bruke konstruksjon som en inngang til å utforske. Videre ønsker vi å gradvis ta inn flere og flere konstruksjonskroker og konstruksjonsmaterialer for å gi barna ulike erfaringer og møteplasser.

På foreldremøtet fikk dere i oppgave å konstruere noe til barna, og dokumentere prosessen og refleksjonene deres. På avdelingen hadde vi lagt frem mye ulikt udefinert materiale, på samme måte som barna deres møter materialer i sin hverdag. For noen var det vanskelig å komme i gang, mens for noen var det tydelig at materialene inviterte til konstruksjon med en gang. Noen var inspirert av barnas prosjekt, og konstruerte en vulkan (med en fortelling og refleksjonsspørsmål til), noen bygde en hytte, noen var inspirert av naturmaterialene de fant, noen konstruerte med Lego og noen ville gjøre rommet spennende ved å henge opp materialer i høyden. Sånn snakker materialene til deres barn også. Alle vil ikke møte det likt, og barna tar ulike roller i møte med ulike barn, i ulike miljøer.

På foreldremøtet har dere fått en noen erfaringer innen fagområdet Antall, rom og form (Rammeplanen, 2017), som er særs aktuelt når vi jobber med konstruksjon. I rammeplanen står det blant annet at: «Fagområdet omfatter lekende og undersøkende arbeid med sammenligning, sortering, plassering, orientering, visualisering, former, mønster, tall, telling og måling. Det handler også om å stille spørsmål, resonnerer, argumentere og søke løsninger.» (s. 53)

Kreasjonene deres står oppe ved de ansattes pauserom og vi har gått opp i små grupper for å se på det sammen. Barna hadde mange forskjellige reaksjoner. «Vi må være forsiktig, så vi ikke brenner oss», sa flere. Noen synes det var rart at dinosaurer og enhjørninger var ved vulkanen. Andre lurte fælt på hva som var inne i lavaen. Vi vil nå finne ut hvordan vi kan spille videre på deres innspill, og bruke barnas refleksjoner.